AZI, LA BRAȘOV

ROMÂNIA — TURCIA LA LUPTE LIBERE

Azi după-amiază va avea loc la Brașov întîlnirea amicală de lupte libere dintre selecționatele României și Turciei. Reuniunea este programată pe stadionul Metrom, cu începere de la ora 16,30. **(C. GRUIA-coresp. principal).**

FOTBAL PE GLOB

ÎN COMPETIȚIILE EUROPENE

În „16-imile" de finală ale „Cupei cupelor" la fotbal s-a înregistrat un scor record: echipa scoțiană Aberdeen a învins cu 10—0 (4—0) formația islandeză Reykjavik. În cadrul aceleiași competiții, la Hamburg, echipa S. V. Hamburg a dispus cu scorul de 5—3 (2—1) de formația Freja Randers.

La Skoplje s-a disputat meciul retur dintre echipele Vardar Skoplje și A.E.K. Atena, din cadrul „Cupei Balcanice". Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 1—1. În primul meci cîștigaseră cu 1—0, fotbaliștii greci.

„OLIMPICII" DIN R. D. GERMANĂ LA EGALITATE CU OLANDA B

La Magdeburg, în prezența a 25 000 de spectatori, s-a desfășurat meciul internațional amical de fotbal dintre selecționata olimpică a R. D. Germane și reprezentativa secundă a Olandei. Întîlnirea s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (1—2).

● Echipa argentiniană Boca Juniors a jucat la Monte Carlo cu formația Monaco. Oaspeții au terminat învingători cu scorul de 4—0 (3—0).

★

ÎN CAMPIONATUL ENGLEZ de fotbal s-au înregistrat următoarele rezultate: Manchester City — Newcastle 2—0; Chelsea — Sheffield United 4—2; Sheffield Wednesday — Fulham 4—2; Stoke — Leicester 3—2; Sunderland — Manchester United 1—1; Tottenham — Wolverhampton 2—1; West Bromwich Albion — Arsenal 1—3.

„DOMNUL CRONOMETRU" S-A OPRIT PENTRU TOTDEAUNA ?...

● Jacques Anquetil, cel mai mare ciclist al zilelor noastre, n-a fost admis la startul mondialelor ● Implicațiile „cazului Anquetil" ● Cum s-a ajuns la suspendarea asului francez al pedalei ● Publicul cere reabilitarea vedetei sale preferate.

FINALUL simfoniei se anunță sumbru. Din zecile de motive care păreau să pregătească acordurile grandioase ale unei apoteoze, nu rămîne decît o amintire, tot mai ștearsă. Își fac loc alte teme, impregnate de tragism, alunecînd într-un „descrescendo" acut, care ar vrea parcă să stingă tot ce a fost luminos și semeț în începuturi. Cine va învinge? Seninătatea olimpiană a celui încununat cu laurii victoriei, sau zbuciumul deznădăjduit ce însoțește pe cei înfrînți...

Este simfonia unei vieți, a unei vieți cu multe urcușuri și coborîșuri, așa cum este drumul pe care merge un ciclist. O viață de sportiv, cuprinzînd zile de sărbătoare și altele pline de amărăciuni. Acestea din urmă se înmulțesc, firesc, o dată cu kilometrii adăugați cu sute și mii în picioarele ce pedalează neîncetat, de-a lungul acestei epuizante curse.

Se apropie inevitabil sfîrșitul, cînd totul va fi repaus, iar sclipirile argintii din roțile mereu în mișcare ale bicicletei se vor fi stins. Un final oricum trist, pe care campionul încearcă să-l amîne cît mai departe cu putință.

JACQUES ANQUETIL, în plină cursă

★ ★ ★

Numele sportivului care ne-a inspirat acest scurt scenariu stă scris cu litere mari în cap de pagină — **Jacques Anquetil.** O prezentare amănunțită a marelui as al ciclismului francez ar părea poate de prisos. Anquetil este una din acele personalități ale sportului care au atins culmile celebrității. La el în patrie, copiii — se zice — îi cunosc mai bine biografia, decît pe cea a regilor Franței. Pretutindeni în lume este admirat și sărbătorit. A cîștigat de 5 ori „Turul Franței" și de 2 ori pe cel al Italiei, cele două clasice maratoane cicliste. A fost recordman mondial al orei. A sosit primul în zeci de curse mari, întreceri dure ale rutierilor profesioniști.

Pentru omul care și-a ales o meserie din lupta cu kilometrii și minutele, cupa satisfacțiilor ar părea de mult plină. Și totuși... Lipsește ceva. În palmaresul marelui Jacques, al „Domnului cronometru" cum este poreclit, nu figurează, paradoxal, acel titlu sonor, deși poate nu atît de consistent, care consacră în fiecare an pe un ciclist campion mondial.

Cel care a succedat legendarului Fausto Coppi pe lista marilor ași ai pedalei nu se poate mîndri cu o victorie în campionatul mondial al cicliștilor. Jacques o dorea nespus în acest an 1967, pe care-l anunța ca ultimul din prodigioasa sa carieră. Dar anul s-a arătat de la început rău. Parcă nu i-a fost dat acestui glorios campion să încheie tot atît de strălucit o activitate plină de succese. În „Turul Italiei" a fost depășit la finiș de un Gimondi tînăr, ambițios, purtat pe aripile entuziasmului sau poate și împins de la spate de către suporteri incorecți. O înfrîngere amară, urmată de o alta „in facto" prin neparticiparea sa la „Marea buclă" franceză. Jacques Anquetil se menaja, desigur, așteptînd apropierea lui septembrie, cînd trebuia să se prezinte pe circuitul de la Herleen, la startul mondialelor.

Și iată că, la un moment dat, evenimentele se precipită. Acordurile simfoniei converg spre un „allegro" cu accente dramatice. Intrat într-o încîlcită țesătură de împrejurări vrăjmașe, Anquetil se vede oprit de a lua startul în campionatul lumii. Suspendat! Jacques Anquetil, marea glorie a ciclismului francez, trecut în rîndul indezirabililor la competiția supremă.

Cum a fost posibil aceasta? Să încercăm a vă prezenta, într-un rezumat, faptele așa cum s-au produs.

PE BANCA ACUZAȚILOR

Pentru un sportiv adevărat nu există penitență mai mare decît luarea dreptului de a fi prezent în întrecere. Descalificarea, eliminarea de pe teren, suspendarea pe orice termen, chiar cel mai scurt, reprezintă într-un sens dezonorarea celui astfel sancționat. Constatarea este valabilă pentru toate sporturile. Să meditàm, deci, încă o dată asupra sensului grav al unei îndepărtări de pe teren, ce poartă de obicei asupra celui incriminat nu numai oprobriul unui conducător de joc, ci acela al tribunelor, al unei lumi întregi care a adoptat cu fervoare acea etică pe care o numim noi — sportul.

Este cazul lui Jacques Anquetil? Firește, există și sancțiuni nejuste. Așa este poate și aceea dictată de Federația franceză de ciclism, în august, cînd Anquetil a fost eliminat de la startul campionatelor Franței, eliminare care a dus automat la îndepărtarea sa de la campionatele mondiale. Capete de acuzație: 1) salarizarea unor „greggari" care să-i faciliteze victoriile; 2) folosirea de stimulente interzise (doping). Acuzări, pe care — spuneau oficialii federației — Anquetil le și recunoscuse public, în cadrul unui interviu acordat în presă.

Oricît de surprinzător ar părea, lucrurile erau în parte adevărate. Anquetil făcuse declarații unui ziarist, în care, conform principiilor sale de a pune în lumina adevărului toate aspectele activității sale de sportiv, indiferent dacă faptele sînt în favoarea sa sau nu, el afirma că, într-adevăr, în marile curse cicliste, individul, oricît de dotat ar fi, nu poate obține victoria numai cu propriile sale forțe. Un singur om nu poate bate un pluton de 150 de adversari. Îi trebuie pentru aceasta aliați care să-l protejeze în desfășurarea luptei pe traseu, agitată, cu episoade neprevăzute, înfruntînd și alți adversari decît cicliștii, poate mai redutabili — urcușurile și canicula (care i-au răpit viața lui Tom Simpson), coborîșurile vertiginoase (ele au pus capăt carierei lui Rivière), vîntul, ploaia, frigul necruțător...

De fapt, toate acestea sînt prea bine cunoscute publicului care vine să vadă marile curse profesioniste. Există însă teama de a le da în vileag. Fostul cultivator de căpșuni din Normandia natală, Jacques Anquetil, nu ține seama de astfel de opreliști. Ceea ce Tom Simpson — primul ciclist profesionist care a avut curajul să spună lucrurilor pe nume — n-a reușit să ducă la capăt, a realizat acest om dintr-o bucată. Nu este vina lui Anquetil că ziaristul a răstălmăcit unele lucruri, turnînd o picătură de senzațional în serioasa problemă pusă în discuție.

Jacques are prieteni, așa cum îi este Jean Stablinski și nu numai el, oameni care sînt gata să facă uneori și sacrificii pentru capul lor de coloană. Dar nu sînt argați plătiți care dau victoria altuia, ci sportivi ce întind mîna colegului lor într-un moment cînd ei înșiși nu pot rîvni la primul loc. Bartali, Coppi, Bobet, Van Looy și toți super-campionii au beneficiat de această mînă prietenească. Poate cineva să fie acuzat pentru că folosește un procedeu tactic atît de natural? Fără el, lumea ciclismului profesionist n-ar mai cunoaște mari vedete. Turul Franței și al Italiei, cursele clasice și celelalte mari spectacole ale sportului cu pedale și-ar pierde strălucirea.

Și totuși, acesta a fost un cap de acuzație...

Moartea lui Tom Simpson și alte cîteva evenimente tragice pe ruta competițiilor cicliste au iscat un adevărat scandal în jurul „dopingului". Problema nu este nouă. De ani de zile, medici și biologi, antrenori și sportivi, toți cei legați de sport discută pericolul folosirii stimulentelor. El există ca atare. Să nu uităm însă că, pînă acum, nimeni n-a reușit să fixeze limitele între care un medicament tonic, menit să fortifice pe sportiv înainte de întrecere, poate deveni o otravă. Cineva spunea cu umor că și un pahar cu apă luat înainte de start poate fi „doping" pentru un ciclist. Iar o bucățică de zahăr îi conferă sportivului un avantaj nejust față de adversarul care n-a avut prevederea de a uza de același stimulent... Desigur, între efectele unui pahar de apă și acelea ale unui preparat pe bază de anfetamine este o diferență. Deși, chiar și în această privință părerile sînt divergente.

Într-o discuție atît de controversată, Jacques Anquetil și-a expus cu sinceritate punctul de vedere. A făcut și confidențe. Și el a uzat de stimulente, dar acelea pe care medicina le socotește nevătămătoare. Chiar anfetamina, principala incriminată, nu ar fi cauzat accidentul tragic al lui Simpson, fără urcușul istovitor, pe căldura toridă, a Muntelui Ventoux — au spus medicii. Deci, totul este chestiune de măsură, de a ști ce este pentru fiecare individ întăritor sau drog nociv.

Declarațiile lui Anquetil au produs, cum era și firesc, mare vîlvă. S-a sesizat imediat Federația franceză de ciclism. A urmat o decizie drastică, poate exagerată, care i-a tăiat aripile marelui campion. El a fost stopat din cursa „contracronometru" cu predecesorul său Fausto Coppi, i s-a luat posibilitatea de a egala palmaresul neuitatului rutier italian. Pentru statisticieni, nici magnifica ispravă de a fi cîștigat la distanță de cîteva ore Circuitul Dauphiné și „calvarul" Bordeaux-Paris, nu echivalează cu tricoul „arc-en-ciel".

A fost, pentru Jacques Anquetil, cea mai dureroasă înfrîngere...

Dar nu poate fi acesta sfîrșitul!

Împlinește 34 de ani. Vîrstă la care oricare alt ciclist se gîndește la pensionare. Nu însă Jacques Anquetil. Pentru cel care a înconjurat de 13 ori pămîntul pe la ecuator, parcurgînd peste 500 000 de kilometri pe șosea, cariera nu se poate frînge printr-o măsură dictată la masa verde. Anquetil și-a păstrat încăpățînarea țăranului care vrea să smulgă ceva ogorului și atunci cînd seceta a pîrjolit pămîntul. În încăpățînarea aceasta stă și secretul marilor sale performanțe. 10—11 luni pe an, el se culcă la ora cînd alții se pregătesc să plece la spectacol. 10—11 luni pe an, omul acesta care ar putea circula în cea mai splendidă limuzină, nu se dă jos de pe bicicletă. Omul acesta care s-a dăruit cu totul întrecerii, care și-a sacrificat viața de familie pentru cea mai înaltă treaptă a podiumului, înfrîngînd limitele posibilului în efort, nu va renunța ușor la speranța într-un final fericit.

Jacques Anquetil este omul care, preluînd ștafeta de la Fausto Coppi, a dus ciclismul la înălțimi inaccesibile pentru alții. De la el, „campionissimo" Coppi, cunoaște marile taine ale ciclismului. Fausto l-a învățat pe tînărul debutant sosit în pelerinaj la Novi Ligure, cartierul general al italianului, cum trebuie să renunți la totul pentru a obține victoria în lupta pe șosea. Era în 1953. De atunci, Jacques, tenacele Jacques, a cucerit metru cu metru drumul care l-a dus în vîrful piramidei.

O revenire în arenă a „Domnului cronometru" este deci foarte probabilă. O cer și admiratorii campionului, milioane de oameni din patria sa, ca și din alte țări, toți cei ce iubesc cu pasiune ciclismul.

★

Acum, Jacques Anquetil se judecă în fața tribunalului cu cei care i-au dictat retragerea de pe pista gloriei. Dar ce îi poate reda instanța? Doar o reabilitare în fața publicului. Nicidecum laurii pierduți iremediabil, la Herleen. Un an din carieră, poate ultimul, nu poate fi înlocuit de nimeni, cu nimic. Fiindcă Anquetil nu se va mulțumi niciodată să rămînă un „om de pluton". El are încă dreptul să aspire la sprinturile victorioase, la vîrfuri de munți cucerite în asalt, la secunde răpite cronometrului înaintea tuturor, la turul de onoare al învingătorului.

Și nu ne îndoim că „Domnul cronometru" își va apăra mai departe acest drept.

Material realizat de
HRISTACHE NAUM și RADU VOIA

A început campionatul european masculin de canotaj academic

VICHY 7 **(prin telefon).** — Joi au fost inaugurate în localitate, întrecerile celei de a **54-a ediții a campionatului european masculin de canotaj academic,** la care participă vîslași și rameri din 26 de țări și trei continente.

În prima zi a competiției s-au desfășurat seriile de calificare la toate cele 7 probe clasice, țara noastră prezentînd echipaje la 5 din aceste probe. Cel mai bun rezultat al schifiștilor români a fost obținut de **echipajul de 4+1 (R. Batschi, P. Ceapura, E. Stratan, St. Tudor + L. Lavrenschi),** care au ocupat **primul loc în seria I** a probei inaugurale: **1. România 6:35,53,** 2. Austria 6:36,59, 3. Franța 6:38,80, 4. Cehoslovacia 6:43,64, 5. Finlanda 6:44,28. Fiind singura cursă care, din cauza numărului mare de participanți, a necesitat și programarea de semifinale, prin această victorie, componenții schifului nostru de 4+1 vor putea participa direct în semifinalele de sîmbătă, ca și celelalte cîștigătoare de serii **(Elveția 6:42,85, U.R.S.S. 6:30,72, Olanda 6:39,67).** Restul echipajelor urmează să tragă în recalificări.

În celelalte probe învingătorii din serii au obținut dreptul de a-și apăra șansele direct în finală, ceilalți canotori urmînd să participe vineri la recalificări, în vederea întrecerilor decisive de duminică. Deși au avut în general o comportare frumoasă (la 4 f.c. și dublu fiind învinși doar de campionii mondiali), schifiștii români sînt obligați să ia vineri startul în recalificări, pe care — pentru a intra în finalele de duminică — ar trebui să le cîștige. Dar iată **rezultatele principale: 4 f.c. 1. R.D.G. 7:01,00,** 2. România 7:06,55, 3. Elveția 7:09,41, 4. Franța 7:15,29, 5. Italia 7:18,09 (alte finaliste, în afară de R.D.G. — **R. F. a Germaniei** 6:54,06 și **Ungaria** 6:56,77); **dublu: 1. Elveția 7:14,91,** 2. România 7:16,65, 3. Olanda 7:18,29, 4. R. F. a Germaniei 7:34,11, 5. Belgia 7:41,06 **(Bulgaria 7:09,76** — a întrecut echipele U.R.S.S și R.D.G.! — și **Cehoslovacia 7:32,05); 2. f. c. 1. S.U.A. 7:20,05,** 2. Elveția 7:30,92, 3. România 7:33,27, 4. Italia 7:45,49, 5. U.R.S.S. 7:48,69 **(Austria 7:41,05, Danemarca 7:41,87); simplu — 1. R. F. a Germaniei 8:16,86,** 2. Danemarca 8:24,23, 3. România 8:24,66.

ANTON BĂLAN
secretar general al F. R. Canotaj

FOREST HILLS:

KOCH ȘI BOWREY AU IEȘIT DIN CURSĂ

NEW YORK. Turneul internațional de tenis de la Forest Hills a continuat cu disputarea partidelor de simplu din cadrul optimilor de finală. În întrecerea masculină, remarcabil se comportă în continuare jucătorul danez Jan Leschly, care a obținut o nouă victorie, în dauna brazilianului Thomas Koch, pe care l-a învins cu 4—6, 6—3, 6—8, 6—2, 6—1. Unul dintre favoriții principali ai turneului, australianul Roy Emerson, a dispus în trei seturi de Marcelo Lara (Mexic): 6—4, 6—2, 6—4. Alte rezultate: Barnes (Brazilia) — Bowrey (Australia) 7—5, 3—6, 9—7, 7—5; Grabner (S.U.A.) — Cox (Anglia) 6—3, 6—3, 2—6, 6—4.

În proba feminină s-au înregistrat următoarele rezultate: Anette Van Zyl (Republica Sud-Africană) — Carole Graebner (S.U.A.) 6—4, 6—4; Billie Jean King (S.U.A.) — Virginia Wade (Anglia) 6—1, 6—4; Françoise Durr (Franța) — Lynne Abbes (S.U.A.) 6—1, 5—7, 6—3.

A X-a ediție a campionatelor internaționale de tir ale României

(Urmare din pag. 1)

mani ai lumii și o serie de tineri care bat la poarta consacrării. Dintre oaspeții noștri, amintim de **Kligner** (R.F.G.), campion mondial și european, **Hammerl** (Ungaria), campion olimpic, **Avilov** (U.R.S.S.), campion mondial și olimpic, **Kun** (Ungaria), campion european, **Riabinskaia** (U.R.S.S.), multiplă campioană a continentului, **Mitsche** (R.D.G.) campion european și alții. Federațiile de specialitate din Bulgaria, Franța, Italia, Grecia, Suedia, Cehoslovacia au trimis și ele pe cei mai reprezentativi sportivi. Astfel, vom vedea evoluînd pe renumiții pistolari cehoslovaci, **Nakovski** și **Falta** (ambii cu rezultate constante în jurul cifrei de 590 p), pe suedezul **Lennart,** cîștigătorul campionatelor țărilor scandinave, la pistol viteză, cu 591 p, pe bulgarul **Denev,** multiplu campion al țării sale la pistol precizie, creditat cu 560 p, pe italianul **Liversani,** recordmanul Italiei la pistol viteză cu valoroasa cifră de 593 p, și alți țintași bine cotați pe plan internațional.

La acest lot valoros se adaugă, desigur, și cel românesc care cuprinde o serie de trăgători de elită, ca recordmanul lumii la pistol viteză, **V. Atanasiu** (596 p), **I. Tripșa,** medalia de argint la J.O. de la Tokio (pistol viteză), și alți sportivi cu faimă internațională, printre care **N. Rotaru, L. Giușcă, M. Ferecatu, Margareta Enache, M. Roșca, P. Șandor** și alții.

În total, vor concura în aceste zile pe Tunari aproape 150 de trăgători din 13 țări.

Azi, programul cuprinde: **festivitatea de deschidere a campionatelor internaționale** (ora 8,30), **armă liberă calibru redus 3x40 focuri** (9,30) și **pistol viteză 60 focuri** (9,30).

Redacția și administrația: str Vasile Conta nr 16 telefon 11 10 05 interurban 72 și 236. Telex: sportrom buc. 180. Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.
PREȚUL ABONAMENTULUI: 1 lună: 6,50 lei; 3 luni: 19,50 lei; 6 luni: 39 lei; 1 an: 78 lei.
40 365